

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

De eo Dominus noster Iesus Christus gloriam accepisse scribitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

extitit apparens & conspicuus? idque facile est cognitu, quod ipse est opifex sapientia Dei & Patris, per quam ad esse producta sunt omnia. Et certe ut sapientia dicit: *Ego eram qua delectabatur. Per singulos autem dies gaudebam in conspectu eius omni tempore, quando gaudebat mundo perfecto, & gaudebat inter filios hominum.* Cum ab initio igitur Pater illi ad blandiretur, ex eoque oblectationem quotidie caperet, isque vicissim voluptatem Patri afferret, quomodo nunc demum vultui Dei apparere dicitur? Sane Verbum Dei nouo nunc modo appareret, non amplius carnis expers & nudum, sicut in principio, sed in forma & natura humana. Ad hunc itaque modum pro nobis apparere, humanamque naturam (esto illa propter Adami prauaricationem quandoque exosa proscriptraque fuerit) in conspectu Dei Patris offerre traditur. Verbum proinde, ut homo factum est, oculis paternis velut in seipso primo nos fuit; quo nimirum Patri commendatos nos reddat, veteribus noxis expiatis, atque ad vitam nouitatem per Spiritum instauratos, ac tandem dignos effectos qui in conspectu Patris simus iam in filios cooptati.

παρὰ τῆς πατρὸς ἐποπτείας, ὡς ἐν ὑμῶν
De eo quod Dominus noster Iesus Christus gloriam accepisse scribitur.

XLVII.

Galat. 1.

PAVLVΣ apostolus non ab hominibus, neque per homines, sed per Iesum Christum, & Deum Patrem qui suscitauit eum ex mortuis.

ὑπαρχῇ ἐμφανῆς; καὶ τοὶ κατὰ
ἑρῆσαι ῥᾶ, ὡς αὐτὸς ὅστιν ἡ δημοῦργος Ὁφία τῆς θεοῦ καὶ πατρὸς, δι' ἧς
τὰ πάντα ποιεῖται ποιεῖται καὶ τὸ ἐν ἑαυτῷ
ἐξιν. καὶ τοῦ ὡς Ὁφία φησὶν ἐγὼ ἡ-
μῶν, ἡ ποιεῖται καὶ τὸ ἐν ἑαυτῷ
δι' φραγμόντων ἐν ποιεῖται αὐτῷ ἐν
παντὶ καὶ τῷ ὅτι ἐν φραγμένῳ τῷ
οἰκουμένῳ συνιέουσας, καὶ ἐν φραγ-
μένῳ ἐν ὑμῶν ἀνθρώπων. ὅτι τῶν
αὐτῇ ποιεῖται καὶ τὸ πατήρ, καὶ τῷ ἐν
ποιεῖται αὐτῷ καὶ ἡμέραν δι-
φραγμένῳ τε καὶ δι' φραγμένους, πῶς
ἐμφανίζεται νυνὶ τῷ ποιεῖται τῷ
θεοῦ; ἐκ τοῦ ἐμφανίζετο ἕνα ὡς ἐκ
πυλῶν καὶ ἀσπυλῶν λόγος, καὶ τῷ
ἀνθρώπῳ καὶ ἐν φραγμένῳ, ἀλλ' ἐν φραγ-
μένῳ τε καὶ φύσιν τῇ καὶ ἡμᾶς. φραγμένῳ
καὶ τῷ ποιεῖται αὐτὸν ἐμφανίζετο νυνὶ,
καὶ οἷον ἐπὶ ὅλῃ τῇ θεοῦ καὶ πατρὸς
τῇ ἀνθρώπου φύσιν ἀγαθὴν, καὶ τοὶ
οἰκουμένῳ ἐν ἀποστολῇ διὰ τῶν ἐν
Αδάμ φράσασιν. ἡμᾶς οὖν ἀρε-
τήσῃ ἐν ὁφθαλμοῖς τῇ πατρὸς ὡς
ἐν ἑαυτῷ καὶ ποιεῖται, καὶ τὸ πέφ-
νην ἀνθρώπος, ἢ ἡμᾶς ποιεῖται ἀν-
τὶν πατρί, ἐπὶ φραγμένων ἀπαλά-
ξας ἀπαλάτων, καὶ εἰς καμνότη-
τα ζωῆς μετασχημάσας ἐν πνεύματι
ὥστε καὶ αὐτοῖς ὁρεῖται λαίπρην τῇ
τάξει ἀρετῇ καὶ ἡμῶν.

Περὶ τῆς λέγειται δόξαν λαβεῖν
κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστόν.

μζ.

ΠΑΥΛΟΣ ἀπόστολος ἐκ ἀν-
θρώπων, οὐδὲ δι' ἀνθρώπων,
ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ θεοῦ πα-
τρὸς τῆς ἐκείνου αὐτοῦ ἐκ νεκρῶν.]

ANNO
CHRISTI
431.

ὑποχρημίζω εἰς ὑπόδειξιν ἵνα μὴ δεδῶκεν
δὲ δόξης τῆς ἐξωθεν καὶ εἰσκηρυμμένης
κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸ
συναποτέλλαν τῷ πατρὶ καὶ πατρὶ τῷ
παιτρὶ ἐαυτοῦ κηρυγμάτων ἐκ τῶν ἱερου-
ροῦς οὐ γὰρ ἐαυτὸν ἐκήρυττε, ἀλλὰ
Χριστὸν Ἰησοῦν κύριον εἰς δόξαν τοῦ
πατρὸς. ὅτι τῷ τοῖς ἱεροῖς ἐπεσπαι-
ρημασιν ἀνακρίνον ἡμᾶς, ἐδάμωδον
ἀρετῆς ἐχόντας τὸ αὐτοῖς δοκοῦν,
φέρει λέγων, τίνα δὴ ἴσπιν ὁ θεὸς
καὶ πατὴρ δόξῃ λέγεταί σε φανοῦν
ἡν. ἱκοῦν αὐτὸς ποδὶ φησιν ὁ μακά-
ριος Γαῦλος τοῦτον εἰ γὰρ ἐγνώκει, ἐκ αὐτοῦ
κύριον τὸν δόξης ἐσαύρα. οἷον οὐ
ἀρετὴ κύριον ὄντα τὸν δόξης τὸν ἐσαυ-
ραμῶν. πῶς οὐκ ἐδέχθη δόξαν τοῦ
τῷ πατρὶ ὁ τὸν δόξης κύριος; ἢ δὴλον,
ὅτι πεποίηται πάλιν οἰκονομικῶς ὁ
λόγος αὐτῶν; δέχεται μὲν γὰρ ἀνθρώπι-
νος, ἐστὶ καὶ οὕτω τῆς δόξης κύριος
δείκνυται. καὶ ὁ μὲν τὸν δόξης αὐτοῦ
πλοῦτος ὁρᾷ αὐτὸς ἡμῶν ἐν τῷ
ὑπὲρ πάντων πλεονεκτήμασι τῆς κατ'
ἡμᾶς πτωχείας τὸ μέτρον ἐν τῷ λέ-
γεταί λαβεῖν, καὶ εἰ πλοῦτος ὢν δι'
ἡμᾶς ἐπὶ ὧν ἔχουσιν. ἀλλ' οὐκ ἀγαθῶς
ἐννοίᾳς τοῦ ὁρᾶν τὴν διοικούμε-
νοι, καὶ τὰ εἰκότα φρονεῖν ἐπὶ αὐτῶν
απουδάροντες, ἐκ ἀγνοήσεως ἡμεῖς
καὶ ἐν τῇ κατ' ἡμᾶς πτωχείᾳ πλού-
σι ὡς θεοὶ.

illum in nostram paupertatem se demisisse statuemus, ut tamen tam-
quam Deum nunquam diuitem esse desuisse certo nobis persuadeamus.

μη.

Ὁ πατὴρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ πάντα δέ-
δωκεν ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ. δέχεται πάλιν
ὡς ἀνθρώπος ὁ υἱὸς πάλιν ἐκ ἐξω πα-
λιν ἡδύσιν ἐαυτὸν ὁ πατὴρ ἵνα πάντες ἐξῶν

Concil. Tom. 5.

Ad ostendendum Dominum no-
strum Iesum Christum externa
aduentitiaque gloria minime in-
diguissse, sat erat indicasse, ipsum
æque ac Deum Patrem mittere
ministros, qui illum deprædica-
rent: neque enim semetipsos, qui
mittebantur, prædicabant, sed Ie-
sum Christum in gloriam Dei Pa-
tris. Quia vero sacras literas secta-
ri nos oportet, neque ab earum
decretis vel minimum discedere
nobis licet; agedum paucis, quo-
modo Deus Pater Filium suum
gloria coronasse dicatur, planum
faciamus. Beatus Paulus de sæcu-
li huius principibus quodam in
loco ita scribit: *Si enim cognouis-*
sent, nunquam Dominum gloriæ
crucifixissent. Norat itaque, cum
qui crucis supplicium subierat,
gloriæ Dominum esse. Iam quo-
modo Dominus gloriæ gloriam a
Patre accipit? Huius quæstionis
nodum dispensationis ratio dissol-
uit. Accipit enim gloriam ut ho-
mo; pergit autem gloriæ Domi-
nus esse ut Deus. Et quidem diui-
næ illius naturæ opes ex iis præ-
rogatiuis a nobis deprehendun-
tur, quæ creaturæ facultatem ex-
superant: at vero humanæ egesta-
tis conditio ex eo nobis fit palam,
quod quædam accepisse perhibea-
tur. *Cum enim diues esset, propter*
nos factus est egenus. Nostras pro-
inde cogitationes ad rectæ fidei
normam instituentes, & quæ par
est de ipso sentire fatagentes, ita

1. Cor. 2. v. 8.

2. Cor. 8. v. 9.

XLVIII.

Pater diligit Filium, & omnia
dedit in manu eius. Filius accipit
ut homo: interim Pater a nullo eo-
rum se excludit, quin omnia in
potestate habeat. ea enim dans Fi-

Ο ο